

Put yourself in my place

Ida Hansson (Sverige) och Milijana Babić (Kroatien)

5 – 9 maj Konsthallen, Haninge kulturhus

Vernissage och samtal med konstnärer: 5 maj 17:00-19:00

11-16 maj Fanfaren, Farsta

Vernissage 11 maj 17:00- 19:00

Likt vårt förhållningssätt till etniskt ursprung, konststillhörighet, kroppsligt utseende och beteendemönster, som är tydligt förknippat med vår sociala bakgrund, så lägger vi även olika värden till konstnärliga verk. Som alltid blir konsekvensen en ojämlik sådan. Milijana Babić och Ida Hansson har utvecklat en egen metodik för att synliggöra skillnader i hur samhället förhåller sig till konsten. Deras arbetssätt har inneburit att de under en treveckorsperiod byta plats med varandra. Genom att placera den egna personligheten i en annan människas livssituation för en längre period, undersöker de hur detta utbyte påverkar deras personligheter och den egna arbetsprocess. Ingen människa, oavsett yrke, kan undvika att livet i stort, gör avtryck i det liv vi lever när vi arbetar. Med den utgångspunkten tydliggjord för sin omgivning utvecklade sig tillvaron i denna nya gemenskap, i sig självt, till att bli ett konstverk. I konstnärliga processer, vilka alltid på något sätt syftar till att vara meningsskapande, så fylls även livet i stort av mening. Så även här, där två konstnärer låtit sina livstrådar vävas samman.

Olika värdesystem formar entydigt den konst som hör samman med ett givet system. Dessa värden påverkar fullständigt våra upplevelser och är något vi lär oss omedvetet, likt det sätt vi lär oss att tala ett nytt språk. Som om vi skulle skåda genom en apparat genom vilken vi kunde förstå konsten, men vars form vi inte kan förstå eller ens lägga märke till. I konstvärlden brukar det ofta vara lätt att definiera relationen mellan den som visar ett verk/uppträder, verket i sig och publiken. Här är denna distinktion helt tillintetgjord och varken konstnärerna själva eller deras publik kan urskilja gränsdragningen för denna performance. Vilken del hör till konsten och vilken del hör till livet?

HANINGE KULTUR

Milijanas och Idas verk frångår traditionella ramverk, det enda som följer den sedvanliga mallen ser vi i presentationen - utställningsformatet. Att få en insikt om konstnärers liv och deras konstnärliga arbeten, vilket i detta fall rör sig om dokumentation, är beroende av hur det visas upp. Detta öppnar upp för många frågor kring det samtida konstnärliga uttrycket och konstverk som inte går att separera från konstnären (i detta som i andra fall). Huvudfrågan kretsar kring huruvida det går att särskilja det allmänna från det privata, det personliga från det arbetsmässiga. Kan de överhuvudtaget separeras åt? Att hålla i sär hur och när vi ägnar oss åt det privata och det arbetsrelaterade livet, är något som gått förlorat i vår samtid, vilket gör oss frågande kring om det ens kan skiljas åt. Vi är fullständigt koloniserade av ett ekonomiskt system vars avsikt ständigt uppehåller sig vid produktion, något som i alla avseenden tvingar oss att anpassa våra liv enligt den devisen. Allt vi tar oss an i livet blir, i princip, en form av arbete. Även socialisering innebär arbete. De få skrymslen som står att finna i form av undantag från denna regel är sällsynta och av den anledningen oerhört värdefulla.

Genom den dokumentation som vi tar del av i detta verk, är det möjligt att läsa in relationella skillnader. En middagstillställning bland vänner kan t ex göra dessa skillnader extra tydliga, speciellt via språket, som lätt blottlägger människor av utländsk härkomst i en för dem ny kultur.

Sådana tillfällen uppenbarar, genom den erfarenhet vi besitter för att tolka dessa, en mängd olika möjligheter att se på det sociala liv som omger oss.

En konstnärs sociala status är influerat av hens konstnärliga fält, hens val av tematik, hens arbetsplats, hens framföranden, etc. Kravet på att etablera skillnader mellan varje konstverk under ett och samma paradigm är trots allt gemensamt för samtliga konstnärer, i synnerhet i Europa. Konstnärer förväntas lyda under gemensamma värdegrunder men samtidigt bryta mot dessa genom sitt skapande. Detta är också generellt tydligt i våra enskilda liv, men till skillnad från konstnärligt arbete som varje gång skapar en ny definition av vad som är norm och vad som bryter mot denna, så innebär arbetet inom andra fält att fungera inom dessa färdiga normativa definitioner. Idas och Milijanas verk använder sig samtidigt, genom sina sociala platsbyten, av båda dessa förhållningssätt. Allting är som det alltid varit, förutom att ett subjekt som normalt utför en social akt är utbytt mot ett annat, vilket ställer allt på sin spets.

Haninge
kommun

KULTURRÅDET

KULTURFÖRVALTNINGEN

Kulturförvaltningen
STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING

HANINGE KULTUR

Put yourself in my place använder sig av en enkel procedur för att uppdaga komplexa relationer mellan en individ, en grupp och olika tillvägagångssätt för hur vi anpassar våra behov kring det vi förväntar oss i sociala sammanhang. Utställningen i sig, med dess "surrogativa" miljöer, utgör en fragmenterad bild av vår sällskaplighet. Inramad på olika sätt från gång efter annan och, utifrån vår egen livssituation, fri att tolka för alla och envar.

Davor Mišković

Haninge
kommun

KULTURRÅDET

KULTURFÖRVALTNINGEN

Kulturförvaltningen
STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING

HANINGE KULTUR

Ida Hansson (1978) arbetar konstnärligt med performance och video. Hon bor och verkar i Umeå. Hennes konstnärskap berör främst frågeställningar kring identitet, genus och normer, vilka hon undersöker genom rollspel och alter egos. Hansson har studerat Fri Konst vid Konsthögskolan i Trondheim (BA) och har sin MA från Konsthögskolan i Umeå. Hon är styrelsemedlem i konstnärsklubben Verkligheten, Umeå, där hon bl. a arbetar med Survival Kit för att genomföra workshops och en konstfestival. Utöver det egna konstnärliga arbetet har hon även kurerat utställningar och arbetat som lärare vid institutioner i Umeå och Norge. Hennes verk har visats i såväl hemlandet, som i Norge och Lettland.

Milijana Babić (1974) arbetar inom fältet live art. Hon bor och verkar i staden Rijeka i Kroatien. Hennes senaste arbeten har specifikt berört frågan om kvinnliga konstnärers position i samhället. Babić har studerat fri konst vid Durban Institute of Technology, Sydafrika (BA), samt vid Akademin för Fri Konst och Design i Ljubljana, Slovenien (MA). Hon har ett mångårigt engagemang i Festivalen City of women i Ljubljana, och har utöver sitt arbete som lärare vid Akademin i Rijeka även varit med och utvecklat ett nytt studieprogram för konst inom nya medier. Hennes verk har visats i flera länder och hon är även verksam genom konstnärsklubben Delta 5 i Rijeka.

Konstnärerna vill uttrycka sin tacksamhet mot deras familjer, vänner och alla andra som hjälpt till att realisera projektet. Ett speciellt tack riktas till Inga Britt Frohm och Inka Miškulin.

Grafisk design: Ana Tomić & Marino Krstačić-Furić / Videoredigering: Ingeborg Fülepp / Fotoredigering: Nada Žgank / Introduktionstext: Davor Mišković / Översättning: Gerd Aurell, Katarina Lovrečić, Alexander Svartvatten, Lidija Toman / Korrekturläsa: Peter Standish Evans

En SAMPRODUKTION MED: Drugo more (Rijeka, Kroatien), Intercult (Stockholm) i samarbete med Umeå 2014. Tack till Fanfaren Farsta och Farsta Bibliotek.

Haninge
kommun

KULTURRÅDET

KULTURFÖRVALTNINGEN

Kulturförvaltningen
STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING

HANINGE KULTUR

STÖD FRÅN: IASPIS, Rijeka stad, Kroatiska Kulturministeriet, Siftelsen Kultura nova, Västerbottens Kuriren, Novi list, Umeå 2014.

CORNERS:

koordinator - Nataša Zavolovšek, Exodos Ljubljana; teknisk ledare - Borut Cajnko, Exodos
konstnärlig ledare - Chris Torch, Intercult

Med ekonomiskt stöd av: EU Creative Europe program 2014-2018, Stockholms Stad, Stockholms läns landsting och Kulturrådet.

CORNERS är en plattform för konstnärer och publik. Det har skapats och drivs av ett partnerskap mellan kulturinstitutioner i Europas utkanter.

Haninge
kommun

KULTURRÅDET

KULTURFÖRVALTNINGEN

Kulturförvaltningen
STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING